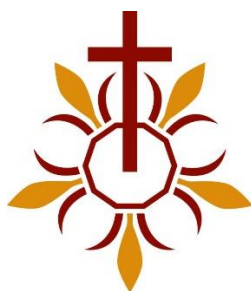
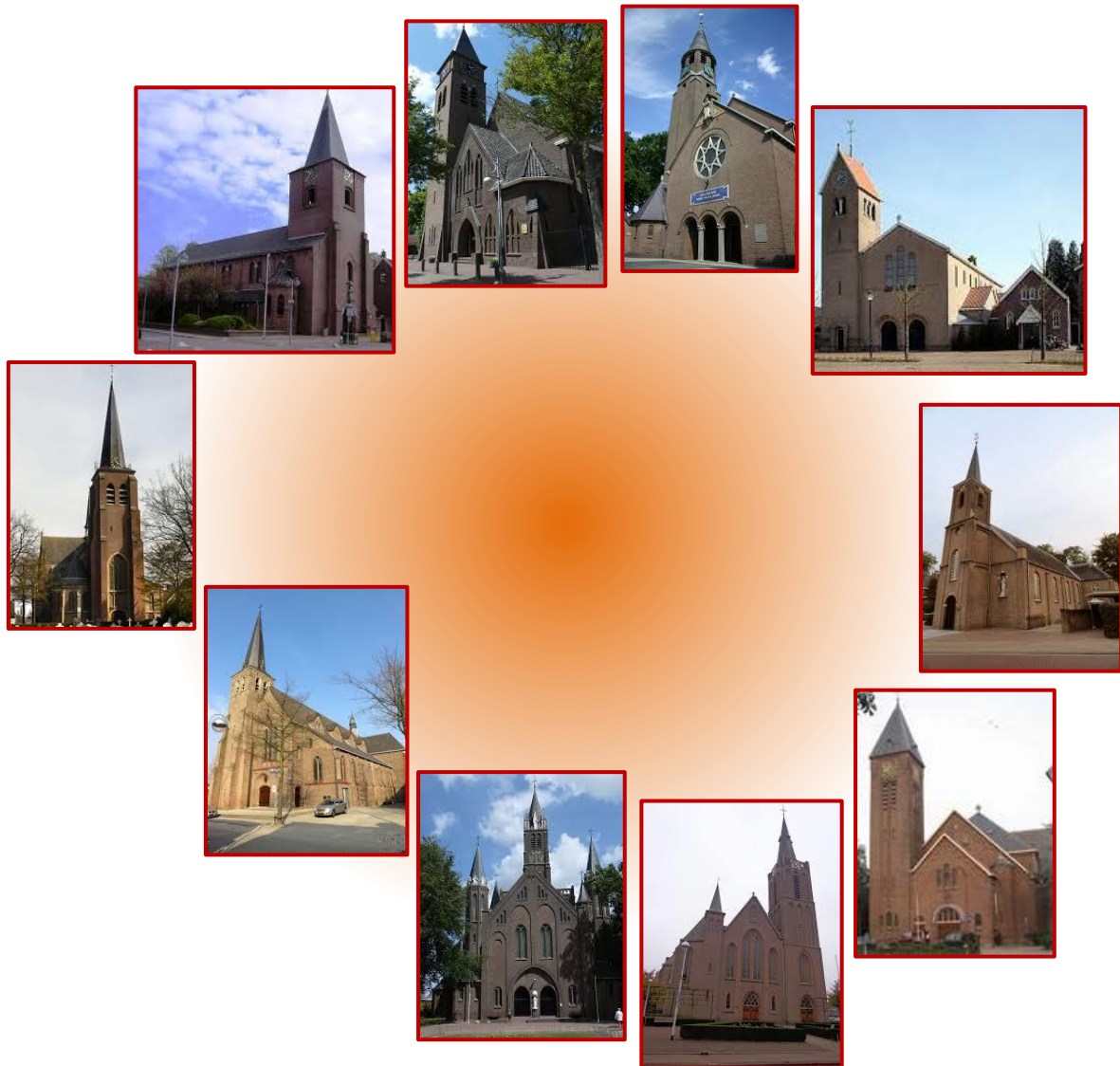

Pastoraal Beleidsplan 2021 - 2024

Sint
Franciscus
Parochie
regio Rucphen

parochie Christus Koning
gemeente zundert

Wie droomt er niet van een kerk

waar je als kind van God gastvrij ontvangen wordt ?

*waar je als nieuwe parochiaan geholpen wordt,
om te groeien in je geloof ?*

*waar het zondags een feest is om deel te nemen,
waarvoor je vrienden en buren uitnodigt om mee te doen ?*

waar volop meegezongen wordt met mooie muziek ?

*waar sterken en zwakken zich bij elkaar thuis voelen,
elkaar steunen en volledig mens mogen zijn ?*

*waar je in de preek God mag ontmoeten
en voedsel krijgt voor de nieuwe week ?*

*waar we naar elkaar omzien en
kunnen groeien in geloof ?*

*waar vrijwilligers hun talenten ontplooien,
hun persoon voorop staat,
zij elkaar helpen hun Godgegeven krachten te ontdekken ?*

*Wij kunnen deze droom werkelijkheid laten worden,
als wij leerlingen van Christus willen zijn.*

*Wanneer wij als ranken worden aan de wijnstok die Christus is.
We worden leerlingen door ons te voeden met het Woord van God
en door het voorbeeld van Christus te volgen.*

*Wij vormen de stenen,
waarmee God zijn kerk zal bouwen.*

Inhoud

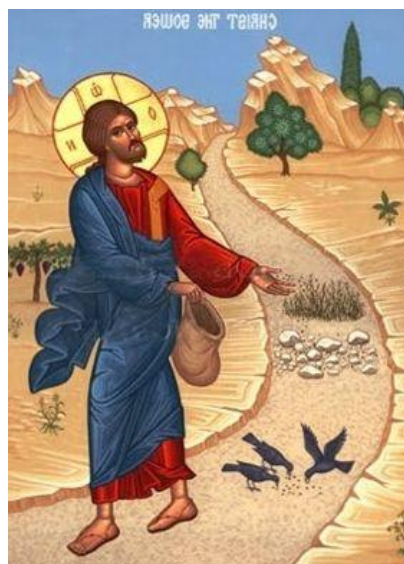
Wie droomt er niet van een kerk	1
Inhoud	2
Overdenkingen bij het pastoraal plan	3
Reflectie uit de parochiebesturen	5
Met Alpha naar Beter	6
Waarom pastoraal beleid ?	6
Waarom nu pastoraal beleid ?	6
Beginsituatie	7
Hoe ziet het nieuw pastoraal beleid eruit	8
Het geloof voorop	8
Gastvrije gemeenschappen	10
Met Alpha naar Beter	11
Kerkgebouwen en hun status	12
De parochiekerk	13
Kerk	13
Centraliseren en Intensiveren	14
Betekenis van Centraliseren en Intensiveren	
voor de voorbereiding op de sacramenten	14
voor de liturgie	15
voor geloofsvorming en catechese	16
voor de diaconie (dienst vanuit kerk aan samenleving)	17
Communicatie	18
Contactpersoon en Pastoraal beraad	18
Contactpastor	18
Gemeenschapsopbouw	19
Oecumene	19

Overdenkingen bij het pastoraal plan

Het pastoraal team heeft een concept-pastoraal beleidsplan geschreven. Is het een alomvattend antwoord op vragen van onze tijd? Nee, bij lange na niet. Ook wij pastores tasten veel in het duister. Het is onze poging om, met vallen en opstaan, kerk een beetje perspectief te geven. We zien hoe de contouren van de kerk krimpen. Vaak analyseren we financiën, kerkbezoek, aantallen en leeftijden van vrijwilligers en beroepskrachten. Maar waar we nauwelijks aan toekomen is het benoemen van de pijn die de krimp teweegbrengt. Waar we nauwelijks aan toekomen is het schetsen van een droom voor de kerk.

In deze moeizame fase waarin kerk zich bevindt, waarin groei niet meer wordt gerealiseerd, hopen we met ons nieuwe beleid iets van die groei waar te maken. Maar het hangt niet alleen van ons af of het gaat lukken, want als God niet bouwt, zwoegen de bouwers vergeefs. We zijn ons er ook van bewust dat we kwetsbaar zijn geworden, dat onze krachten verder afnemen en dat we geen grote stappen meer zullen kunnen zetten. En toch... dromen we van en hopen we op vernieuwing.

We hopen dat ons beleid zaaigoed voor de toekomst is. Zaaigoed, want we beseffen dat we bescheiden mogen zijn over ons eigen aandeel in de uitkomsten. De oogst wordt immers door God bepaald, Hij is de Heer van de oogst. Hij zal ons zaaigoed doen ontkiemen, mits wij het niet over rotsgrond uitgooien. Aan Hem mogen we ons vasthouden. We gaan zeer waarschijnlijk een onverharde hobbelige weg op, waarop we ook weerstand en tegenzin gaan ervaren, omdat niet alles bij het oude kan blijven. Het wordt een weg waarop Christus onze gids wil zijn en ons een behouden aankomst belooft.

Wat is voor ons belangrijk in ons plan:

God leren kennen, door zelf leerling van Christus te worden en leerlingen te maken. De aandacht voor de binnenkant van de ziel is daarbij een groot goed. Die aandacht loopt ook via het gebed. Met en voor elkaar bidden, elkaar steunen met woorden van gebed, hoort bij de zorg voor de binnenkant. Binnenkant en buitenkant moeten in balans zijn, bidden en werken, ora et labora.

Moeten we onszelf niet de vraag stellen: ben ik leerling van Christus? Zouden we onszelf zo noemen? Wat heb ik nodig om die leerling te worden? Leerling zijn, gaat over een relatie aangaan met die ene Leraar, Jezus Christus. Zoals we vroeger een leraar op school een toffe peer vonden en hem enthousiast wilden volgen, zo is het ook met Christus. Leerling zijn gaat ook over een relatie aangaan met alle andere leerlingen: parochianen, vrijwilligers, pastores. Want allen leren wij van elkaar en van Hem.

We hopen dat via Alphacursus het leerling zijn wordt wakker gemaakt. Zouden wijzelf deelnemen aan zo'n Alphacursus of hebben we teveel reserve? Ook die reserve moet serieus genomen worden, anders wordt voor ons het zetten van stappen lastig.

Ook door middel van Famcat (familiecatechese op de zondagochtend) hopen we iets open te maken van het leerling zijn. Veel jonge gezinnen verkeren in een vacuüm als het gaat om weten over en kennis van kerk en geloof. We willen hen meenemen om God en Christus te herontdekken, opdat zij in hun leven een bron van vreugde mogen worden.

We laten ons bij veel leiden door de gedachten uit het boek "als God renoveert". In zijn studie beschrijft Father James Mallon dat de crisis waarin de kerk zich bevindt, een identiteitscrisis is. Onze identiteit is er een van onderhouden en bewaren geworden, van verzorgen wat we hebben, terwijl onze identiteit missionair zou moeten zijn. Als kerk naar buiten treden en onze kerken openstellen. Gastvrijheid is daarin een belangrijk goed. Zijn onze kerken gastvrij? Wat is er nodig om dat te kunnen zijn?

Gastvrijheid wordt in de Bijbel als morele plicht gezien. Het vraagt dat we hen, die als gasten binnenkomen, niet als vreemden beschouwen, maar verwelkomen als geloofsgenoten en kinderen van de ene Heer. Hier klinkt de grondhouding van leerling van Christus in door.

Het is ook een grondhouding waarin competitie en concurrentie mag verdwijnen. Een grondhouding waardoor God mensen met elkaar verbindt en zij veel voor elkaar over hebben, geloofsgenoten worden.

Hoe kunnen we werken aan die grondhouding, aan leerling van Christus worden? We hopen in de Alphacursus een goed instrument te vinden, om elkaar als gelovige en geloofsgenoot te leren kennen. Ons plan begint met een droom. We hopen met die droom aan de slag te gaan, en mensen mee te nemen op onze weg. Als we denken aan de parabel van het mosterdzaad, waar het Rijk Gods een heel klein begin heeft, dan zal de oogst rijkelijk zijn. God zegene de greep.

Reflectie uit parochiebesturen

Bij het vaststellen van ons pastoraal beleidsplan zijn de parochiebesturen geconsulteerd. De besturen van Sint Bavo, Heilige Drie-Eenheid, Sint Franciscus en Heilige Trudo hebben met instemming gereageerd op ons plan. De pastores werd tevens een aantal kritische reflecties aangereikt, dat ons deed stilstaan bij de wijze waarop we onze intenties op schrift hebben gezet.

Ons werd een belangrijke richtingwijzer meegegeven door “geloof voorop” toch vooral in de praktijk ook de hoge prioriteit toe te kennen die we nu alleen nog op papier koesteren. Er werd vooral voor gepleit de begrijpelijke zorg om een krimpende organisatie niet de overhand te gunnen, waardoor de aandacht voor de “gelovige binnenkant” dreigt te verdampen. De intentie van het plan is om geloof te bevorderen, maar onderdelen van het pastoraal beleid worden namelijk sterk vanuit “organisatie” benaderd. Een bekende valkuil voor menige parochie. Ga dus echt van “onderhoud” naar “missionair” is het bestuurlijk pleidooi.

Besturen gaven terug, dat het jammer zou zijn als de geuite ambitie tot vernieuwing zou sneuvelen door een gebrek aan beroepskrachten. De dialoog met het bisdom in de zoektocht naar aanvulling van het pastoraal team wordt als zeer noodzakelijk ervaren wil het pastoraal plan kans van slagen hebben.

Het aangevoerde “centraliseren en intensiveren” van liturgie, diaconie, catechese en kerkopbouw, wordt door besturen als een begrijpelijke beleidsrichting herkend. Echter een gefaseerde invoering hiervan, waarbij bijvoorbeeld Famcat niet enkel in parochiekerken maar in wisselende parochiekernen kan plaatshebben, wordt van harte ter overweging meegegeven.

Het pastoraal team, september 2020.

Met Alpha naar Beter

Waarom pastoraal beleid?

Het pastoraal beleidsplan voor de parochies van de regio's Rucphen en Zundert is erop gericht om het geloof in Jezus Christus te blijven verspreiden, door de vitaliteit van parochies te verbeteren en de toekomst van kerk in onze regio's te bestendigen. Hiertoe is geloofsvorming van parochianen van levensbelang. We zien om ons heen dat mensen het niet meer aantrekkelijk vinden om tot de katholieke kerk te behoren. Het proces van secularisering en individualisatie zet door. Het aantal parochianen neemt af, de betrokkenheid op het gemeenschapsleven wordt geringer en deelname aan de sacramenten staat onder druk. Met nieuw pastoraal beleid hopen we een weg in te slaan, waarmee mensen de weg naar God hervinden.

Waarom nu pastoraal beleid?

Het pastorale team heeft de opdracht om pastoraal beleid te formuleren, dat toekomstbestendig is.

Parochies in de Nederlandse kerkprovincie maken een moeizame tijd door. Op verschillende fronten wordt krimp waargenomen en gevoeld. Financiën lopen terug, beroepskrachten en vrijwilligers nemen in aantal af en worden ouder.

Er is in voorgaande jaren veel werk verricht en mensen hebben hun beste krachten gegeven zodat hun geloofsgemeenschappen zouden worden opgebouwd. We zijn hen daarvoor zeer veel dank verschuldigd. Echter hun en onze inspanningen leveren geen groei op. We moeten een andere koers gaan varen omwille van de vitaliteit.

We weten dat de krachten in onze geloofsgemeenschappen geringer geworden zijn, en dat we niet alles meer in huis hebben om grote stappen te kunnen zetten. We vertrouwen erop dat God ons zal leiden, en dat wij als kinderen Gods door Hem met het doopsel zijn toegerust om de beste leerlingen van Christus te worden, die we kunnen zijn. We vertrouwen ons daarom toe aan God, in wiens huis velen hun woning mogen vinden. Met alles wat we van God ontvangen hebben aan talenten, zullen we onze stappen blijven zetten op de weg naar Gods Rijk.

Het pastoraal beleidsplan dat voor u ligt, zal, zodra het wordt vastgesteld, gaan gelden voor de periode 2021 - 2024. In die beleidsperiode zal pastoraal werker Gerard Damen, volgend op het pensioen van pastoraal werker Rob van Sambeek, in 2021 met pensioen gaan. Pastoraal werker en teamleider Wim van Reen zal aan het einde van het jaar 2023 de pensioengerechtigde leeftijd bereiken. In 2024 wordt assistent-diaken Jan van Steenoven 75 jaar, en bereikt ook hij het einde van zijn loopbaan.

Sint Franciscusparochie - Parochie Christus Koning
PASTORAAL BELEIDSPLAN 2021 - 2024

We hopen uiteraard op nieuw bloed in het pastoraal team. Inmiddels heeft een professionele teamassistent, die veel regel- en papierwerk uit handen zal nemen, het pastoraal team versterkt.

In de periode 2021 - 2024 zal het pastoraal team kleiner worden. In ons pastoraal beleidsplan houden we rekening met deze ontwikkeling. We vertrouwen erop dat niet alles van onszelf zal afhangen, maar dat God zijn kerk zal renoveren.

We werken aan het invullen van een vacature voor een pastorale beroepskracht, die zich, in lijn met de missionaire parochie, in zal zetten voor het pastoraat aan jonge gezinnen. We hopen van harte dat we deze man of vrouw mogen begroeten in ons pastoraal team.

Het visioen dat we schetsen in dit plan zou ambitieus genoemd kunnen worden, in ieder geval gezien de te verwachten vermindering van krachten. We gunnen onszelf dat we telkens een eerste stap mogen zetten, erop vertrouwend dat we in de geest van dit plan voort zullen gaan. We bidden dat Gods Geest onze gids mag zijn en ons mag behoeden voor overmoedigheid.

Beginsituatie

Op 1 februari 2018 werd Hans van Geel geïnstalleerd als pastoor van de regio's Rucphen en Zundert. Met het aanvaarden van dit ambt, werd de samenwerking tussen de Sint Franciscusparochie en de parochies Heilige Drie-Eenheid, Heilige Trudo en Sint Bavo hervat.

Op 26 april 2018 ondertekenden de besturen en de pastoor een samenwerkings-overeenkomst tussen de parochies. De bekrachtiging van deze samenwerking door de bisschop van Breda, maakte de weg vrij voor het - onder leiding van de pastoor - formuleren van nieuw pastoraal beleid voor de beide regio's.

Hoe ziet nieuw pastoraal beleid eruit

In de komende jaren slaan wij een nieuwe weg in, die tot vitale, meer gastvrije en vruchtbare nieuwe geloofsgemeenschappen leidt. Wij gaan die weg met allen die gedoopt zijn en zich naar het Woord van Christus voegen. Vanuit ons doopsel dragen wij samen de verantwoordelijkheid om te doen wat Jezus vroeg: "Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen..." (Mat. 28, 19)

De ontwikkeling tot vitale, gastvrije en liefdevolle parochies, met een significante betekenis voor de samenleving, zal een langdurig proces zijn. Het kan nodig zijn om weerstand te overwinnen, als duidelijk wordt dat niet alles bij het oude kan blijven. Het kan nodig zijn om moed en vertrouwen te bewaren wanneer onze inspanningen niet op korte termijn vruchten afwerpen. We moeten ons verhouden tot de tijd waarin we leven - ook dat vraagt soms het uithouden van teleurstelling en pijn. Wij vertrouwen erop dat wij zaaiers van Gods werk mogen zijn, en dat Hij de oogst op zijn eigen tijd mag binnenhalen.

Er is behoefte aan parochievernieuwing. Wij kiezen voor zo'n proces, waarin we hoopvol aan een nieuwe toekomst werken. Een toekomst waarvan we dromen, maar waar we geen zekerheid over hebben. We mogen ons vasthouden aan de verhalen van God met mensen, waar zij ongewisse paden gingen, maar altijd een behouden thuiskomst mochten ervaren.

Het geloof voorop

Alles begint met het besef dat het leven van gelovigen zich afspeelt 'aan de binnenkant'. Een goede binnenkant bewerkt een goede buitenkant. Pastoraat is dus eerst en vooral 'zorg voor de binnenkant, de zorg voor de ziel'.

Al ons handelen komt voort uit ons geloof in Jezus Christus. Vanuit ons geloof geven wij vorm aan ons werk op de verschillende terreinen van het pastoraat. Zo tonen wij waar het de parochie om te doen is: het geloof in Christus te vieren, levend te houden, door te geven, en in dienstbare zorg aan mens en wereld gestalte te geven, en als leerlingen van Christus samen op weg te gaan naar het koninkrijk van God.

We dragen als leerlingen van Christus ons geloof uit, door met elkaar te vieren (**liturgie**), door mens en wereld te dienen (**diaconie**), door te leren van Schrift, Traditie en Geloofservaring (**catechese**) en door onze kerk op te bouwen binnen de mogelijkheden die we hebben (**gemeenschapsofbouw**). We laten ons leiden door de oproep van Christus zelf:

"Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld." (Matteüs 28:18-20)

Het wezen van kerk is altijd geweest om naar buiten te treden, het Woord van God te verspreiden. Mensen te inspireren voor het verhaal van Jezus.

De waarheid van ons geloof is geen idee, project of visie. De waarheid is een persoon: Jezus Christus. Ons geloof komt voort uit Hem en is gericht op Hem, Hij is onze Bron en ons Levensdoel. Wij mogen ontdekken wat het zeggen wil 'leerling van Christus 'te zijn. Pas als wij zelf leerling zijn geworden, zijn wij in staat anderen te inspireren om eveneens leerling te worden.

Gastvrije gemeenschappen

Vanaf de schepping is God op mysterieuze wijze aan het werk. Hij zag hoe de hele schepping goed was. Hij heeft het alles geschapen. Hij heeft elke mens onvoorwaardelijk lief. God is uit op ieders geluk. Hijzelf is de Bron van gastvrijheid. Hij werd zelfs één van ons, om dichtbij mensen te kunnen zijn en elke mens in zijn armen te sluiten. De gastvrijheid van God raakt ons tot in het diepst van onze ziel, zij overstijgt al onze eigen beelden en vooroordelen over anderen.

Eens verscheen Jahwe aan Abraham bij de eik van Mamre, toen Abraham op het heetst van de dag bij de ingang van zijn tent zat. Hij sloeg zijn ogen op en zag plotseling drie mannen voor zich staan. Meteen liep hij van de ingang van zijn tent naar hen toe; hij boog diep en zei: 'Wees zo welwillend, heer, uw dienaar niet voorbij te gaan. Ik zal water laten halen; was uw voeten en rust hier onder de boom. Nu u bij uw dienaar bent zal ik brood voor u halen om u te sterken voor uw verdere reis.' Zij zeiden: 'Heel graag.' (Genesis 18, 1-5)

Door de gastvrijheid die Abraham toont in de ontmoeting met de drie mannen, laten we ons leiden. Abraham wist niet dat God zich in de drie mannen aan hem toonde, maar hij leefde in het besef, dat gastvrijheid een plicht is van mens tot mens en welgevallig in de ogen van God.

We maken de gastvrijheid - die van God komt - tot onze grondhouding en nodigen mensen uit om deel te nemen aan het geloofsleven in onze parochies en gastvrijheid mee te helpen uitdragen. Willen we de gastvrijheid waarachtig en authentiek gestalte geven, dan zullen we ons er meer voor moeten open stellen. Een instrument dat ons richting kan geven in deze is de Alphacursus. Het doel van deze cursus is om geloofsvragen te leren beantwoorden en daardoor te groeien in het leerling zijn van Christus.

We vinden het van groot belang dat alle kerkgelegenheden een warme uitstraling krijgen en getuigen van gastvrijheid. Kerkgangers mogen zich thuis kunnen voelen. Op een vaste zondag in de maand wordt er daarom na de viering koffie gedronken. Elkaar ontmoeten is een goed bindmiddel. 'Ont-moeten' wil zeggen dat er even niets hoeft, want het moeten is er af.

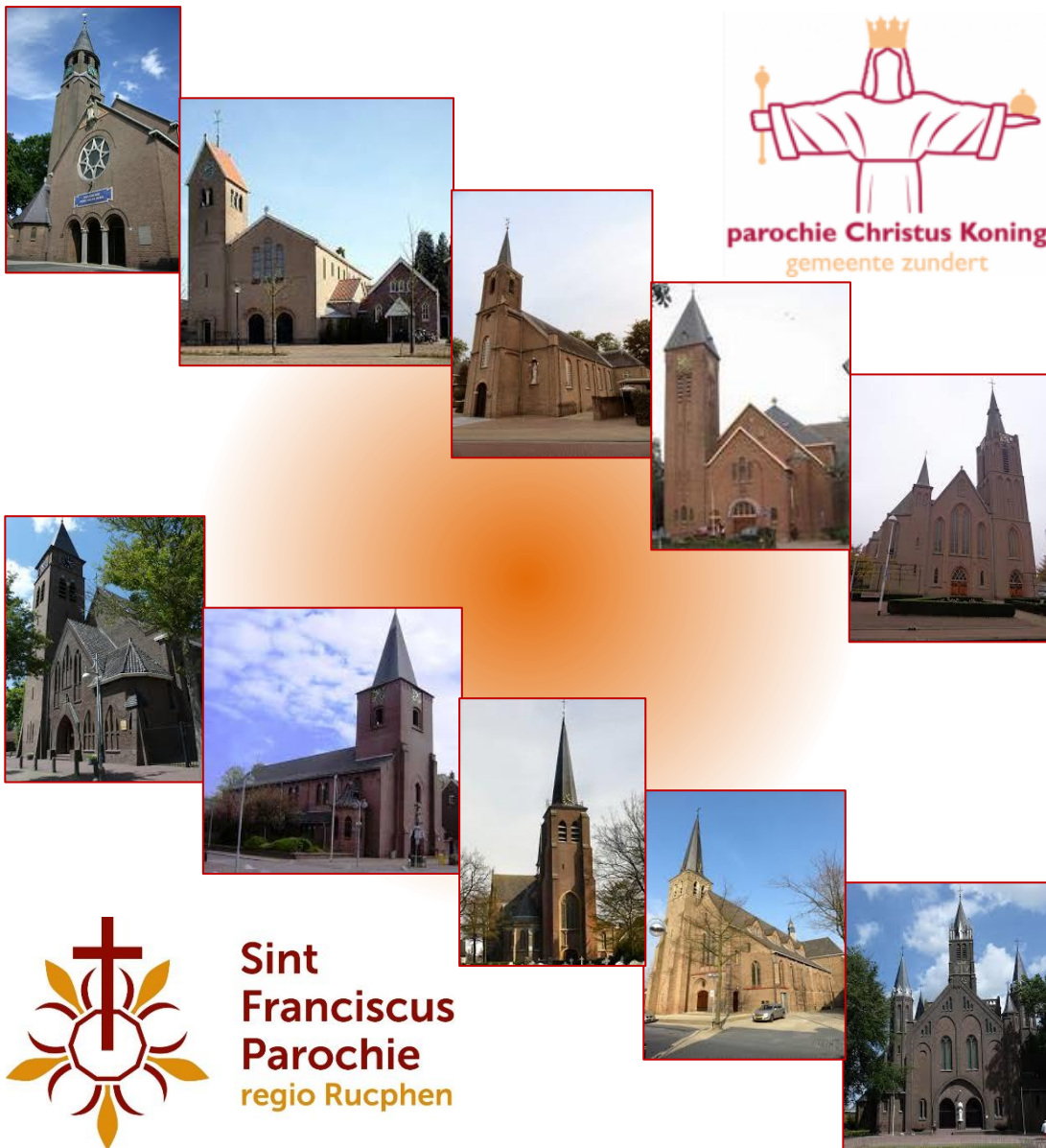
Met Alpha naar Beter

Het doel van Alpha is om geloofsvragen te leren beantwoorden en daardoor te groeien in het leerling zijn van Christus. Alphacursus brengt mensen bij elkaar in een ongedwongen en leerzame sfeer, en wordt zo zelf een baken van gastvrijheid. De cursus is per keer grofweg in te delen in drie stappen: samen eten, luisteren naar geloofsverhalen of een inleiding op een geloofsthema, en tot slot met elkaar spreken over hetgeen we beleefd en gehoord hebben. Door samen te bidden vragen deelnemers aan God om hun gezamenlijke weg te zegenen en hen op de weg te zetten waarop zij leerling van Christus worden.

Een Alphacursus bestaat uit tien van zulke bijeenkomsten, waarbij deelnemers elkaar steeds beter leren kennen, verbonden raken met elkaar en de gemeenschap en zich thuis gaan voelen in Gods verhaal met mensen. De gastvrijheid die zij bij elkaar ervaren hebben, mogen ze verder uitdragen.

Kerkgebouwen en hun status

Om onze geloofsgemeenschappen uit te bouwen, hebben we een helder zicht nodig op het gebruik van onze kerken. Nadat in de gemeente Zundert de parochies zijn gefuseerd tot één parochie, wordt er zowel in de parochie St. Franciscus als in de parochie Christus Koning - en niet later dan september 2021 - één parochiekerk aangewezen. In de parochiekerk wordt op zondag altijd eucharistie gevierd. Nader overleg moet nog plaatsvinden over de frequentie, waarmee in de andere kerken van de parochie gevierd zal worden. Daarbij willen wij rekening houden met de verlangens van de parochianen om in de eigen kerk te kunnen vieren en met de aanwijzingen die de bisschop heeft gegeven over het vieren van de zondag.

De parochiekerk

De parochiekerk is de kerk waar gegarandeerd op zondag de eucharistie gevierd wordt. Ook wordt in de parochiekerk het Triduüm Sacrum - de hoogtijdagen van Goede Week en Pasen - gevierd. In de zondagse eucharistievieringen streven we qua zang verscheiden identiteiten na. We denken aan de mogelijkheid van gregoriaans, volkstaal, samenzang, gastkoren etc. De parochiekerk beschikt over een bidkapel waar men kaarsen kan aansteken en bidden in stilte. In de parochiekerk wordt op zondag aandacht geschonken aan vormen van familiecatechese (kortweg Famcat). De voorbereiding op de sacramenten van Eucharistie (Eerste Heilige Communie) en Heilig Vormsel vindt eveneens in de parochiekerk plaats. De parochiekerk is ook de plek waar gezinsvieringen gehouden worden. In de parochiekerk wordt het pastoraat in zijn uitvoering in de volle breedte zichtbaar.

Kerk

In iedere parochie zijn er dus naast de parochiekerk nog vier kerken. Pastoraat rond scharniermomenten kan in deze kerken plaatshebben. We denken hierbij aan doop, Eerste Heilige Communie, huwelijk, jubilea, uitvaarten en avondwakes. Eerste Communievieringen in andere dan de parochiekerk en (gewone) kerk, zullen gevierd worden op zaterdagmiddag. Als het aantal kinderen bij de Eerste Communie per groep per kerk onder de 5 komt, zullen deze kinderen aansluiten bij de groep in de parochiekerk waar de Eerste Communie wordt gevierd. In alle kerken kunnen meditatieve momenten van gebed worden gehouden: rozenkransgebed, maandelijks stille aanbidding, Taizéviering, diensten van woord en gebed.

Centraliseren en Intensiveren

We gaan gemeenschapsvorming en geloofsvorming centraliseren en intensiveren in de parochiekerk.

Wat betekent 'Centraliseren en Intensiveren' voor de voorbereiding op de sacramenten:

Doop, Eerste Heilige Communie en Heilig Vormsel worden in de parochiekerk voorbereid tijdens de ontmoetingen van de familiecatechese (famcat). De voorbereiding op en de viering van deze initiatiesacramenten is een van de kerntaken van de parochie. Ouders en kinderen mogen ontdekken dat zij kinderen van God zijn. God verwelkomt ieder menskind met al zijn kwaliteiten en tekorten. De sacramenten zijn de heilige tekens waarmee God zich met hen inlaat. Ouders en kinderen mogen door deze tekenen hun eigen geloofsverhaal herontdekken en de weg naar God hervinden.

Kinderen en ouders worden uitgenodigd om zich aan de voorbereiding te verbinden. We zetten als pastores in op geloofsvorming voor ouders en catechese voor kinderen, tijdens de familiecatechese. We nemen hen mee langs vindplaatsen van geloof: Bijbel, Traditie, Ervaring en Samenleving.

Er wordt per parochie één werkgroep Eerste Heilige Communie geformeerd. De vieringen van de Eerste Heilige Communie worden vooralsnog per dorpskern gehouden, tenzij het aantal kinderen te gering wordt. In dat geval zal de parochiekerk dienstdoen als plaats van vieren.

In elke parochie zal er één Heilige Vormselviering gehouden worden in de parochiekerk. Als het aantal communicanten en vormelingen hier aanleiding toegeeft, worden er twee vieringen in de parochiekerk gehouden.

Familiecatechese, kortweg 'Famcat', is een methode voor catechese en geloofsvorming, die in België ontwikkeld werd. In ons bisdom zijn enkele plekken waar men ervaring ermee heeft. Een belangrijke ontdekking is, dat het geloof en het kerkelijke referentiekader niet langer vanzelfsprekend verondersteld kunnen worden in gezinnen. Men zet in op het opnieuw leren ontdekken van de waarde van geloof en kerk. Als het niet verondersteld kan worden, moeten we het opnieuw voorstellen.

Een fundamenteel uitgangspunt voor Famcat is, dat wijzelf de zaaiers zijn, en dat God de vruchten van de oogst zal plukken.

Famcat concentreert zich in de regel op de zondagochtend. Vroeg in de ochtend komen ouders en kinderen bijeen, waarbij elke groep een eigen werkvorm van geloofsverdieping krijgt aangeboden (peuters, communicanten, vormelingen, ouders). Hierna verzamelt ieder zich voor de eucharistieviering, waarna er samen gegeten wordt.

Wat betekent 'Centraliseren en Intensiveren' voor de liturgie?

Om liturgisch beleid voor de twee parochies te intensiveren en te verbeteren wordt er één liturgisch beraad of liturgische commissie in het leven geroepen ten behoeve van de twee parochies samen. Dit beraad of deze commissie staat onder leiding van de pastoor. Zoals gezegd is de parochiekerk de plaats waar alle vormen van pastoraat gestalte krijgen. Op zondag wordt er gegarandeerd eucharistie gevierd. Het Triduüm Sacrum vindt er plaats. De voorbereiding op de sacramenten vindt door 'famcat' plaats in de parochiekerk. In de parochiekerk wordt op zondag altijd eucharistie gevierd. Ook zullen er in beide regio's enkele doordeweekse vieringen zijn. De wekelijkse vieringen in zorgcentra als Rijserf in Rijsbergen en Willaert in Zundert, evenals de periodieke vieringen in de Kerkakkers in Rucphen, en de maandelijkse vieringen in de steunpunten van de Sint Franciscusparochie en de Nonnenkenshof in Zundert, blijven we - zolang mogelijk - verzorgen. We bezinnen ons op het kunnen blijven verzorgen van particuliere vieringen van ouderenbonden en -verenigingen, instellingen en gildes.

Op de eerste vrijdag na 1 januari komen de twee parochies in een eucharistieviering samen om daarna elkaar in een receptie een gezegend nieuwjaar te wensen. Het ene jaar vindt dit plaats in de regio Rucphen, het andere jaar in de regio Zundert. Het samen vieren op hoogtijdagen, zoals Maria ten Hemelopneming op 15 augustus en Allerheiligen op 1 november, wordt een van de speerpunten van gemeenschapsopbouw. We zetten in op meer van zulke boven-parochiële vieringen - vieringen voor beide regio's tezamen - om de onderlinge verbondenheid als leerlingen van Christus te kunnen vieren. We gaan, mits de vacature voor een pastorale beroepskracht - met als aandachtsgebied geloofsvorming en catechese aan jonge gezinnen - wordt ingevuld, peuter- en kleutervieringen (ca. 20 minuten) inrichten. De gemeenschappelijke ziekenzalving zal een vaste plek krijgen in beleid. Zorgcentra en Steunpunten zijn mogelijke plekken waar een jaarlijkse gemeenschappelijke ziekenzalving plaatsheeft.

Wat betekent 'Centraliseren en Intensiveren' voor geloofsvorming en catechese?

Zoals al vermeld zullen de geloofsvorming en catechese bij de voorbereiding op het toedienen van de sacramenten (doop, Eerste Heilige Communie en Heilig Vormsel) in de parochiekerken worden geïntensiveerd. Voor wat betreft het Heilig Vormsel bestaan er bisdom-brede initiatieven, waar we als parochies bij aansluiten. Het lopend vuurtje (dag voor de vormelingen) wordt onderdeel van vormselvoorbereiding.

De eerdergenoemde Alphacursus zal een belangrijk deel uitmaken van de geloofsvorming. De Alphacursus beslaat een tiental samenkomsten waarbij deelnemers eerst samen eten, daarna wordt een geloofsverhaal of inleiding op een geloofsthema gehouden, waarna er samen gesproken wordt over hetgeen men heeft gehoord en beleefd.

De Canadese priester James Mallon beschrijft in zijn boek "Als God renoveert (de parochie van onderhoud naar bloei)", hoe de Alphacursus zich in zijn parochie ontwikkelde. Deelnemers voelden hoe ze door Gods Geest werden aangeraakt en hun geestelijke honger naar meer was geboren. We hopen dat Gods Geest ook in onze parochies die honger mag aantreffen. Het pastoraal team zal waar de vraag naar meer ontstaat, een aanbod doen om hierin te voorzien.

Buurten met de Bijbel wordt aangeboden. Het gaat om drie bijeenkomsten rond een Bijbelverhaal. In een vertrouwelijke sfeer wordt gesproken over de Schrift, het geloof en het leven.

We zetten in op een continue lijn van familiecatechese tussen de Eerste Heilige Communie en het Heilig Vormsel.

We zetten in op een jaarlijkse parochiebedevaart, waarbinnen geloofsvorming en gemeenschapsvorming op een natuurlijke wijze gevoed worden. Als "bedevaartpastoor" is de jaarlijkse reis in goede handen bij pastoor Hans van Geel.

Wat betekent 'Centraliseren en Intensiveren' voor de diaconie (dienst vanuit de kerk aan de samenleving):

Als God renoveert, dan worden ook wij hernieuwde leerlingen van Christus. Leerling zijn wil zeggen: Christus volgen en vertrouwen op Gods leiding op de weg die we gaan. Hij heeft ons bij ons doopsel geroepen om zijn boodschap uit te dragen in dienstbaarheid aan mens en wereld. Die dienstbaarheid wordt zichtbaar in ons hele pastoraat, maar meer uitdrukkelijk in de diaconie.

Diaconie is niet alleen het doen van goede werken. Diaconie vraagt ook om een voortdurende gelovige voeding, om het verwerven van een diaconale spiritualiteit. In deze spiritualiteit komen bidden en werken samen: ora et labora. God heeft deze spiritualiteit in ons hart gelegd, we hoeven ons er maar voor open te stellen. Gevoed door Gods Woord en het voorbeeld van Christus wordt ons een diaconale spiritualiteit aangemeten. Het voorbeeld van Christus klinkt in het evangelie als volgt:

"Ik had honger en jullie hebben Me te eten gegeven, Ik had dorst en jullie hebben Me te drinken gegeven, Ik was vreemdeling en jullie hebben Me opgenomen. Ik was naakt en jullie hebben Me gekleed, Ik was ziek en jullie hebben naar Me omgezien, Ik zat gevangen en jullie kwamen naar Me toe". Jezus zei: wat Ge voor de minsten hebt gedaan, hebt Ge voor Mij gedaan". (Mattheus 25)

Het schriftcitaat hierboven wijst ons de weg die we als kerk te gaan hebben: omzien naar hen die niet goed voor zichzelf kunnen zorgen. Dit betreft mensen dichtbij en veraf. De Caritasinstellingen van onze beide parochies spelen een prominente rol in de aandacht voor de zwaksten.

We gaan meer aandacht schenken aan de Adventsactie, waarbij één project door beide parochies geadopteerd wordt en er diaconale activiteiten ontwikkeld worden. In de vier weken ter voorbereiding op Kerstmis wordt er in de zondagsvieringen tijdens een tweede collecte voor deze actie gecollecteerd.

We gaan meer aandacht schenken aan de Vastenactie, waarbij één project door beide parochies geadopteerd wordt en er diaconale activiteiten ontplooid worden. Te denken valt aan de sobere vastenmaaltijd.

Eenmaal per jaar wordt er een werkbezoek gebracht aan een diaconale instelling. Te denken valt aan San Egidio, Voedselbank.

We blijven als parochies betrokken bij zorgnetwerken, waarbij vrijwilligers en professionals van maatschappelijke instellingen zich verenigen om van elkaar te leren, informatie uit te wisselen en aandacht te blijven schenken aan de zorg voor zwakkeren in de samenleving.

Communicatie

De oproep van Jezus: **Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen**, betekent dat God ons uitnodigt meer naar buiten gericht te zijn, dat wij met zijn boodschap op pad mogen gaan naar mensen die Hem willen leren kennen. Hiertoe maken we gebruik van de bestaande communicatiemiddelen. We zetten in op meer digitalisering van deze middelen, opdat zoveel mogelijk mensen met de blijde boodschap bereikt worden. We denken aan het gebruik van nieuwsbrief, parochieblad, website, bode.

Contactpersoon en Pastoraal beraad

Als God zijn kerk niet bouwt, bouwen wij allen vergeefs. Wij komen uit Hem voort en keren tot Hem terug. Op die weg nodigt God ons uit om zijn kerk op te bouwen en zijn handen en voeten te worden. Gedragen door dit geloof mag een parochie zich rijk weten met alle vrijwilligers die zich inzetten voor het werk van de Heer.

Het pastoraal team - onder leiding van de pastoor - heeft tot taak om sturing te geven aan het uitbouwen van de geloofsgemeenschap. De parochiebesturen dragen het pastorale beleid mee uit. Zij faciliteren het werk dat de pastores verrichten.

Om goede contacten te blijven onderhouden met het werkveld, zijn per parochie enkele vrijwilligers nodig die als contactpersonen naar de parochie fungeren. Zij worden aanspreekpunten voor liturgische zaken, diaconale vragen, catechetische kwesties, en thema's van parochieopbouw. Zij staan in nauwe verbinding met het pastorale team en worden halfjaarlijks bijeengeroepen om ervaringen uit te wisselen en te leren van elkaar. De vergadering van contactpersonen en pastoraal team wordt pastoraal beraad genoemd.

Contactpastor

We moeten er rekening mee houden, dat het aantal pastorale beroepskrachten niet op het peil van 2020 zal blijven. De contactpastor, die contact houdt met een ParochieKernCommissie van een parochiekern, krijgt een andere invulling. We laten het bestaande concept van de contactpastor los en waar nodig kan een lid van het team door een parochiekerncommissie gevraagd worden om aan te schuiven, als de bespreekpunten hier aanleiding toe geven. Voor de twee parochiebesturen, Sint Franciscusbestuur en bestuur van de op te richten parochie in de regio Zundert, geldt dat de pastoor als voorzitter leiding geeft aan het bestuur en de teamleider als adviseur vergaderingen bijwoont.

Gemeenschapsopbouw

De landelijke actie Kerkbalans wil parochianen bewust maken van de noodzaak om een geldelijke bijdrage te leveren aan de parochie. We gaan meer aandacht besteden aan het startmoment van de actie Kerkbalans. In de maand januari wordt er in één weekend in alle vieringen in de preek/overweging aandacht geschonken aan de actie. Aangezien Kerkbalans ook voor de protestantse kerken geldt, zoeken we samenwerking met de reformatorische christenen.

Om het ontmoetingsmoment tussen parochianen van beide parochies zo goed mogelijk te benutten, gaan we jaarlijks één vrijwilligersbijeenkomst voor beide parochies samen beleggen. De lokale bijeenkomsten komen te vervallen.

Oecumene

Er zijn enkele inspirerende ervaringen opgedaan met en bemoedigende ontmoetingen geweest tussen vertegenwoordigers van de protestantse gemeentes en de parochies. We zetten enkele bescheiden stappen naar verdere vormen van samenwerking. Enkele momenten in het jaar dienen zich hiervoor aan: gebedsweek voor de eenheid (januari), vredesweek (september), Iona-viering en Taizé-viering en Actie Kerkbalans.

